

ше да бъде така бедно облѣчена, че никой нѣмаше да ѝ обърне внимание. Може би дори щѣха да се подиграятъ съ скромността ѝ... И баронъ Реджиналдъ щѣше да се забавлява съ сестритѣ ѝ, докато тя щѣше да стои въ жгѣла, отъ всички забравена и пренебрегната...

Тя не можа да сдържи повече тжгата си. Силно ридание разтърси гърдитѣ ѝ. Горещи сълзи бликнаха въ очитѣ ѝ.

— Мило дете, майчински пошепна красивата жена, не бива де се плаче на Великденъ, деня въ който цѣлата приroda празнува, защото моятъ синъ, Нашиятъ Спасителъ, възкрѣсна! Ти искашъ диадема като тѣзи на сестритѣ ти... Ще имашъ, ще бждешъ по-хубава отъ тѣхъ, и баронъ Реджиналдъ ще се оже-

ни за тебе... Погледни, погледни въ нозетѣ си, Маргарита!...

Върху моравата, кждето младата девойка стоеше, падайки, сълзитѣ се бѣха превърнали въ възхитителни розови и сини цвѣтчета.

— Откъсни ги, откъсни ги, дете мое, посъветва я Светата Дева, заплети ги на корона... Сложи я сега на челото си. Никоя диадема не може да я замѣсти. Младостта, скромността и чистотата тържествуватъ надъ всичкитѣ подправки. Върви бързо, приготи се за праздненството и бжди щастлива презъ тази хубава великденска вечеръ!

И така, по чудо, извършено отъ Света Богородица, великденчетата сж се родили отъ невиннитѣ сълзи на измжчвана отъ чиста обичъ девойка.

Перата на гарвана

Нѣкога и гарванътъ е ималъ бѣли пера. Единъ день той предложилъ на щъркела да се обзаложатъ кой отъ двамата ще излети по-високо. Щъркелътъ приелъ, и двамата литнали въ въздуха.

Съ неспирно летене гарванътъ се изкачилъ много високо и стигналъ тол-

кова близо до слънцето, че перата му обгорѣли и станали съвсемъ черни. Изплашенъ, щъркелътъ бързо се спуствналъ надолу, като предпочелъ да изгуби обзалога, отколкото да почернѣе.

Затуй отъ тогава гарванътъ е съ черни пера, а щъркелътъ съ повече бѣли.

Стрина Лина ви представя

ГРАДИНАРЧЕТАТА

ОТЪ ЛѢВО НА ДѢСНО: 1) Ст. Александровъ отъ София; 2) Божанка Дим. х. Димитрова отъ гара Самуилъ; 3) Васинка Хр. В. Стойнова отъ Севлиево; 4) Николайчо и Петѣо Полищукъ отъ с. Паталенца (Пазарджишко); 5) Василка Ст. Узунова отъ Русе.